

ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ

A 2019. év igéje:

„Törekedj békességre,
és kövesd azt!”

(Zsolt 34,15)

VI. évf. 6. szám,
2019.02.03.

Vízkereszt ünnepe után
4. vasárnap

Kiadó: Jakab Béla parókus lelkész, szerkesztő: Proksza Gyula
Elérhetőségek

Hivatal: 06-1-3881773 ~ Jakab Béla: +36-20-8242989 ~ E-mail: obudev@gmail.com

„Jertek és lássátok Isten tetteit! Félelmetesek dolgai az emberek között.”

(Zsolt 66,5)

Hívogatás. Az egyik legszebb emberi cselekedet. Valakit vagy valakiket meghívni egy bizonyos alkalomra, egy találkozóra, beszélgetésre, ebédre vagy vacsorára. Aki hív, az számít a másokra, annak fontos a meghívott. Olyan dolgot szeretne megosztani a másikkal, ami számára nagyon fontos. Lehet az a szeretet, megbecsülés, olyan tapasztalat, amit nem tud magában és magának megtartani.

Az egyház is ilyen hívogató feladatot lát el. Hívogat az Isten fenséges dolgaival való találkozásra. Énekeskönyvünk tizenegy olyan éneket tartalmaz, amely „jer” buzdítással hívogat Istenhez. Nem is olyan régen énekeltük a 138. adventi éneket, amelynek első verse így hangzik: „Jertek hívek, Jézus elé...”.

Olvasunk a Szentírásban nagy vacsoráról, amit az Atya rendez. Ezt az embert Máté az evangéliumában Jézus királynak nevezi, aki a fia számára menyegzőt készített. A fiú természetesen nem más, mint Jézus. A vacsora vagy a menyegző nem más, mint az üdvösség, amely során Isten és az Ő népe egymásra talál, és Isten megváltási terve beteljesedik: minden, ami az Istené, az Jézus által a megváltottaké is lesz.

A meghívottak – Jézus korában a zsidó nép –, mint nép nem fogadta el a Megváltót, de közülük némelyek igen. A szolgák feladta, hogy az Isten országába hívó örömhírt és a megváltásunk hatalmas árát, Krisztus halálát és a halál fölötti győzelmét, a feltámadását hirdessék minden embernek. És azt is, hogy Istennek a terve az, hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság ismeretére.

Hívogatni, hirdetni az üdvösség elnyeréséhez. Gondoltunk-e már arra, hogy milyen fontosak a szavaink és cselekedeteink? Miért fontos, hogy amit hallunk például a templomban, azt komolyan vegyük? Tudjátok, hogy mekkora szomorúság tölti el a lelkészt, amikor az Atya indítására hívogat, de a többség nem él a meghívás lehetőségével?

Isten szolgálata nem emberek menedzselése, vagy manipulálása jó irányba. A szolgálattelvők Istent akarják megmutatni úgy, ahogy megismerték, amiképpen esküt tettek mellette. Akik elfogadják a meghívást, azok olyan rendkívüli dolgoknak lehetnek a tanúi, amelyek elsőre ijesztőek ugyan – ezt hangsúlyozza a zsoltáros is –, de egy életre képesek megváltoztatni az életüket. Ezért hívogatnak.

A lelkészek munkája látszólag gyakran eredménytelen, sőt teljes kudarc. Ezért még közöttük is van, aki abba is hagyja ezt a szolgálatot. Aki viszont minden esetben sikeresen vagy sikertelenül visszatér az ő Urához, annak lesz ereje tovább vinni és teljesíteni Isten akaratát. A hívők legfontosabb feladata állandó és élő kapcsolatban maradni az élet Urával, és minél több embert személyes kapcsolatba hozni vele, hogy a lehető legtöbb ember eljuthasson a vacsorára, az üdvösségre.

Isten türelme véges. A példázat szerint egyszer megunja a sikertelen hívogatást, és Ő fog személyesen hívni. Kiket? Bennünket. A szegényeket, a csonkabonkákat és a vakokat, mivel semmijük nincsen, és őket alig szereti valaki, így érzelmi kötődéseik is alig vannak, ők elsőnek mehetnek be a nagy vacsora termébe. Igazság ez? Igen, Isten igazsága!

Testvérem! Figyelj a hívó szóra, nyisd ki a szemed és a szíved Isten csodálatos tettei előtt, az üdvösséged a tét. Gyere...

Jakab Béla parókus lelkész

*„Örvendj, egész föld, az Istennek!
Zengjétek dicső nevét, dicsérjétek dicsőségét!
Mondjátok Istennek: Milyen félelmesek tetteid!
Nagy erőd miatt hízelegnek ellenségeid.
Az egész föld leborul előtted,
és énekel neked, éneklí neved dicséretét.”*

(Zsolt 66, 1-4)

Jézus lecsendesíti a tengert

Rembrandt:
Vihar a Galileai-tengeren

Amikor beszállt a hajóba, követték őt a tanítványai. És íme, nagy vihar támadt a tengeren, úgyhogy a hajót elborították a hullámok. Ő pedig aludt. Tanítványai odamentek hozzá, felébresztették, és ezt mondták: „Uram, ments meg minket, elveszünk!” De ő így szólt hozzájuk: „Mit féltetek, ti kicsinyhitűek?” Majd felkelt, ráparancsolt a szelekre és a tengerre, és nagy csend lett. Az emberek pedig elcsodálkoztak, és ezt mondták: „Ki ez, hogy a szelek is, a tenger is engedelmeskednek neki?”

(Mt 8,23-27.)

„Közeledjete az Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok.
Tisztítsátok meg a kezeteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg a szíveteket, ti kételkedők.
Gyötrődjete, gyászoljatek és sírjatek, nevetésetek forduljon gyászra, örömetök szomorúságra.”
(Jak 4,8-9)

Közelebb Hozzá

Meglepő ez a felszólítás. Úgy tűnik, mintha az első lépést nekünk kellene megtenni Isten felé. A Szentírás egésze alapján mégis tudhatjuk, hogy Isten a kezdeményező. Tőle van mindenünk, Ő már akkor értünk adta az Ő Fiát, amikor még meg sem születünk, és ezért lehetséges az, hogy velejéig romlott emberként mégis közeledhetünk Hozzá, mert Nélküle semmit sem tudunk cselekedni.

Mégis arra szólít fel, hogy közeledjünk. Hogyan? Mindenekelőtt alázattal. A gögös ember lepattan az Úrról. Mivel alaptól ilyenek vagyunk, szükségünk van megtérésre. Lehet, hogy az a kérdésünk, mint Malakiás idejében, hogy „Miből térjünk meg?” (Mal 3,7d). Ezt kérdezzük meg a szívetek vizsgáló Úrtól személyes imádságban, keressük az alkalmakat, amikor Isten ígését olvashatjuk, hallgathatjuk, és mindazt, amit megértünk bátran alkalmazzuk az életünkben. Ő meg fogja mutatni tetteink (kezeink), gondolataink, érzelmeink, akaratunk (szívünk) szennyét és azt, amiben az Ő féltőn szerető intése ellenére hitgyilkos kompromisszumokat kötöttünk a világgal.

Ha meglátunk ebből valamit az életünkben, akkor ne restelljünk sírni emiatt. Erről és nem valamiféle önsanyargatásról szól Jakab is a 9. versben. A világ szerinti gyönyör, élvezet előbb utóbb szomorúságra fordul, de nem mindegy milyenre. „Mert az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre, a világ szerinti szomorúság pedig halált szerez.” A mennyei Atya, aki Jézus keresztyéért kész megbocsátani, hív bennünket ebben az ígében. Ne sokat filozofáljunk ezen, hanem amint a tékozló fiú, szálljunk magunkba, és bűneinkkel, de bűnbánattal irány Hozzá! Induljunk, és majd meglátjuk mi is, hogy igazából az Atya vonzásába kerültünk.

Forrás: Igeidő – napi meditáció. Szerző: Malik Péter Károly

Tájékoztató és hívogató

✦ Hitoktatás

Gyülekezeti házban – hétfő 17,00 óra.

Iskolákban – órarend szerint. Az iskolai hitoktatást egy főállású hitoktató, és három óraadó végzi 13 iskolában, 53 órában.

✦ Konfirmandus előkészítő oktatás – minden hónap második hétvégéjén péntek délutántól szombat estig a gyülekezeti házban.

✦ Bibliaóra – szerdánként 10,00 óraker.

Urunk!

Benned az igazi élet jelent meg, és a tökéletes szeretet napja kelt fel ebben a világban. Kérünk, üzd el életünkben a bűn sötétségét, és vidd győzelemre bennünk az igazi életet és a tiszta szeretetet, hogy mint a Te tanítványaid, lámpásként ragyogjunk a világban. Ámen.

(Evangélikus énekeskönyv – vízkereszt-i imádság)

